

Умар розияллоҳу анҳунинг хавфлари | Тазкия дарслари (243-дарс)

19:00 / 20.08.2023 2885

Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу Аллоҳ таолонинг азобидан юқори даражада хавф қилиб турадиган инсон эдилар. У киши ўзларининг фазллари ва қилган амалларига ҳеч қачон суяниб қолмас эдилар. Доимо Аллоҳ таолонинг раҳм қилишини тилаб турар эдилар.

لَا قُوَّةَ إِلَّا لِلَّهِ يُضَرَّرَ رَمْعٌ نَع
أَيُّ عَامٍّ سَلَا نَمِّ دَانُ مِ دَانُ وَ

نُؤلِخْ اَدُّمُكِّنِ اِسْ اِنِّ لَ اِ اِهْيَا
اَلْجَرِّ اِلِ نُوْعَمَجَّ اُمُّكُّ لِكَّ نَجِّ لَ اِ
، وُهْ اِنَّا نُوَكَّا نَا تُفِخَل ، اِدِحْ اَو
سْ اِنِّ لَ اِ اِهْيَا : دَانُمُ يَدَانُ وِلَو
اَلْجَرِّ اِلِ رَانِّ لَ اِ نُوَلِخْ اَدُّمُكِّنِ اِ
، وُهْ اِنَّا نُوَكَّا نَا تُوَجَّرَل ، اِدِحْ اَو

Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Агар бир нидо қилувчи осмондан нидо қилиб:

«Эй одамлар! Албатта, бир кишидан бошқа барчангиз жаннатга кирувчиларсиз!» деса, мен ўша одам эмасмиканман, деб қўрқаман.

Агар бир нидо қилувчи нидо қилиб:

«Эй одамлар! Албатта, бир кишидан бошқа барчангиз дўзахга кирувчиларсиз!» деса, мен ўша одам бўлсам, деб умид қиламан».

هَلِّ لَ اِ يَضَرَّ رَمُعٍ نُبِ اِنَع
اَبَا يِقَلَّ رَمُعٍ نَا : اَمُهْنَع
: هَلِّ لَ اِقَفٍ يَرْعُ شَالَا يَسُومُ

نَا كُرْسَيَا ، يَسُومُ أَبَا أَي
لُوسَرَ غَمَ نَاكَ يَدُّ لَكَ لَمَعَ
تُجْرَخُ كُنَّاو ، كَلَّ صُلْخِ هَلْ لَا
هَرِيخُ أَفَا فِكَ كَلَّ مَعَ نَم
أَفَا فِكَ هَرِيخُ بَ هَرَشَوِ هَرَشَب
أَي آلَ : لَأَقُ ؟ كَيْ لَعَ آلَ وَ كَلَّ آلَ
دَقَلْ هَلْ لَاو ، نَي نَمُومُ لَأ رِي مَأ
ءَا فَجُ لَأ نَأو ةَرُصَبْ لَأ تَم دَق
مُهُ تَم لَعَ فِ ، شَأ فَلَ مَ هَي فِ
مِهِ بُ تَوَزَعَو ، ةُنُّسَلْ لَأو نَأ رُقْ لَأ
يُنْأو ، هَلْ لَأ لِي بَس ي فِ
لَأ قُ ، هَلْ ضَفَ كَلَّ ذِبُّ وَ جُرْ أَل
تُجْرَخُ يُّنَأ تَدِدَو نَكَ لُ : رَمُعُ

Ибн Асокир ривоят қилган.

Ҳофиз Абу Бакр Абу Дунё ривоят қиладиларки, бир куни кечаси ҳазрати Умари Одил ўз одатларига кўра Мадинаи Мунаввара кўчаларини айланиб юрган эканлар. Мукулмонлардан бирларининг ҳовлиси ёнидан ўтиб кетаётиб, ҳовли эгасининг намоз ўқиётганини эшитибдилар. Тўхтаб, қироатга қулоқ солибдилар. Уй эгаси «Ват-Тур»ни ўқиб,

﴿۸﴾ دَافِعٌ مِّنْ لَّهِ مَا ﴿۷﴾ الْوَفِيُّ رَبِّكَ عَذَابٌ

«Албатта, Роббининг азоби рўй беражак. Уни қайтарувчи йўқдир»

га етганда, ҳазрати Умар: «Каъбанинг Робби ила қасамки, бу ҳақ қасамдир», дебдилар ва эшакларидан тушиб, деворга суяниб қолибдилар. Бир муддат шу ҳолатда туриб, сўнг уйларига қайтибдилар.

Шундан кейин у киши бир ой касал бўлиб ётган эканлар. Йўқлаб келганлар у кишининг нима билан оғриётганларини билмас эканлар. Қуръон пок ва таъсирчан қалбларга ана шундай таъсир кўрсатган.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди